

PERSONALA LUI DUMITRU ȘCHIOPU

Personală lui este o expoziție care însumează o selecție îndelung gândită, o autocenzură a autorului extrem de atent la exprimările sale publice. Sunt alese să-l reprezinte, cu o exigență maximă, lucrări din perioada recentă: uleiuri și printuri, două medii total diferite, acest lucru spunând mult despre oscilația între o tehnică clasică și una modernă/actuală. Este vorba despre pendularea între timpul generos pus la dispoziția elaborărilor minuțioase în tehnica uleiului – cu așteptări și cu reveniri, cu abandonări și cu regăsiri – și apetitul pentru viziunile transpuse cu ajutorul „mașinii”, cum îi spune Dumitru Șchiopu cu admirație obiectului care îi satisface pretențiile în această epocă a vitezei și a superdezvoltării tehnologice.

Într-o prezentare a acestui creator, nu putem să facem disociere între artist și personalitatea sa. Dnul Șchiopu este o persoană care trece cu multă modestie printre noi, aparent invizibil, dar care nu se lasă totuși neluat în seamă, un artist care are orgoliul calității sale, și acest lucru pe bună dreptate. Este reținut, dar și jovial și expansiv, profund și adolescentin, aproape în același timp.

Dumitru Șchiopu se situează între un așa-zis post constructivism și un minimalism – în sensul unei rețineri în modalități formale de exprimare. Este obsesiv refugiat în geometrii aparent simple și repetitive, calme și riguros așezate, aproape matematic în alternanțele sale cromatice și structurale.

Domnia sa manifestă o bucurie copilărească în modul în care „joacă” suprafața lucrărilor sale, în felul în care o populează cu ecrane luminoase, însă nu se sfiește în a reduce forma folosind sobrietatea, gândirea solidă și discernământul unui senior experimentat în favoarea unei lecturări ușoare și sigure, exacte și profunde a câmpului vizual încadrat. Îl

domină echilibrul metafizic, respirația reținută între două lumi pe care le accesează, care conlucrează în interiorul său – lumea libertății jocului, a naivității copilăriei, a purității în care vederea sclipirilor colorate este bucurie necondiționată – și aceea în care echilibrul senectuții impune opreliști bine controlate, raționale. Acest melanj este caracteristic pentru autorul de față. Dincolo de marea liniște aparentă a griurilor saturate dominante, se deschid ferestre colorate, vibrante care ne poartă spre o altă lume strălucitoare, exaltată, a imaginarului posibil, o evadare dintr-un cotidian sumbru.

În căutarea sau regăsirea echilibrului, a formulei perfecte de exprimare, Dumitru Șchiopu este o simbioză experimentală a contrastelor – uneori inhibate, alteori plener desfășurate.